

maa nedbryde Lovens Anseelse og Magt. Den Mand, der gaaer igjennem Grundloven, kan ikke tillade, at en saadan Tilstand vedbliver. Ikke blot maatte Indførelsen af en ny Regeringsform og den religiøse og borgerlige Frihed, som Grundloven hjemlede, umiddelbart medføre Forandringer i Straffelovene, men den stillede en fuldstændig Reform af hele Strafferetspleien i Udsigt, hvorved Landets Borgere kaldtes til at tage umiddelbar Deel i Retshaandhævelsen. Skal dette kunne lykkes, maa der arbeides hen til, at det bliver muligt for Folket at erhverve Kjendskab til Lovene — disse maae stilles Folket ganske anderledes nær, end Tilfældet er efter det gjældende System. Man vilde end ikke kunne nøies med et Forsøg paa at afhjælpe Landslovens Drøst i den Mand og Skikkelse, der havde aabenbaret sig i de ovenfor nævnte Love, som den nyere Tid havde affødt. Videnskaben var fredeen rask frem, og det havde tilfulde viist sig, at selv de nye Love vare altsor usforholdsmæssigt strenge. Kom nu hertil, at de vare affattede i en Form, der gjorde dem lidet tilgængelige for Alfejursten, kunde man ikke indskrænke sig til en Revision af Criminallovene, — man maatte søge at tilveiebringe en fuldstændig ny Straffelov, der efter sin Form og Affattelse var stiftet til at tale til Folket i Almindelighed. Andre Landes Exempel syntes at vise, at Opgaven trods al sin Vanstuelighed kunde løses, og det blev saaledes uafviselig Pligt ogsaa her at gjøre Forsøget.

Under disse Omstændigheder nedfattes der under 18de August 1850 en Commission med det Formaal at fremme Udarbejdelsen af en ny almindelig Straffelov for Danmark, og efterat den til Justitsministeriet havde afgivet Udkast til en saadan, der imidlertid kun skulde betragtes som et foreløbigt, der i mange Punkter maatte undergives en yderligere Drøftelse, anordnedes der under 22de Februar 1859 en ny Commission for at tage samme under endelig Drøftelse og Behandling.

Paa Grundlag af det ældre Udkast har denne Commission udarbejdet det nu foreliggende, der saaledes kommer til Landstinget som Frugten af lange Forhandlinger og modne

Overbetænkter, hvori ogsaa flere ubmærkede Mænd have deeltaget, hvis tidlige Bortgang har efterladt et Savn ikke blot for denne Sag. I det nu Udvalget skal afgive Betænkning over Udkastet, har det troet i Reglen at burde ledsage de enkelte Afstnit med en fortløbende Række af Bemærkninger, hvorved det vil faae Leilighed til at paavise Forholdet imellem samme og den bestaaende Lovgivning, og dermed at henpege paa de nye Ansuelser og Principer, der have gjort sig igjældende; men Udvalget troer dog allerede strax at burde udtale, at den Forventning, Lovarbejdets omhyggelige Forberedelse har maattet opvække om, at Udkastet vilde medføre en væsentlig Forbedring i vor Strafferetspleie, i fuldt Maal er gaaet i Dødsfuldelse.

Udvalget skal i saa Henseende udhæve den Fuldstændighed, hvormed Lovudkastet behandler sin Gjenstand indenfor de Grændser, som det selv har affuttet sig (jfr. § 1). Medens vistnok paa den ene Side intet Forhold er blevet betragtet som Forbrydelse, der ikke for den almindelige Retsbevidsthed vil fremstille sig som strafbart, og Udvalget ikke skjønner rettere, end at Udkastet i det Hele har været heldigt i at drage Grændsen mellem saadanne Handlinger, som Moralloven maa misbillige, men hvis Strafbarhed for den borgerlige Domstol stiller sig som tvivlsom, har Udkastet paa den anden Side neppe heller ladet noget Æmne uomtalt, som med Rette bør indbrages under Straffelovens Omraade. De mangfoldige Huller, som den nuværende Lovgivning indeholder, ville saaledes blive udfyldte, og det vil blive muligt at udtale og hævde den for Borgersikkerheden vigtige Sætning, at Ingen kan straffes efter Lovgivnings-Analogi (jfr. § 1). — Lige Omhu er derhos viist ved Behandlingen af de enkelte Forbrydelser. Forældre Ansuelser have maattet vige Pladsen for den nyere Tids og Videnskabs Opfattelse — hette gjælder saaledes ikke blot hele Æren om Statsforbrydelser, Afstniten om Forbrydelser imod Religionen og Sædeligheden, men har ogsaa viist sin Indflydelse paa den høiere Grad af Bestjærmelse, Lovudkastet yder den personlige Frihed og Huuslivets Sikkerhed m. m. — og Indholdet af de enkelte Forbrydelser bestemmes med Nøjagtighed. Som oftest har Lovudkastet i